

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Det gældende uddannelsesstøttesystem indtil kandidatgrad og magistergrad bygger på en SU-reform fra 1986 (Lov nr. 357 af 4. juni 1986), hvor bl.a. klippekortsystemet indførtes. Loven har i de følgende år gennemgået mange og omfattende ændringer.

På denne baggrund er der udarbejdet et forslag til en helt ny lovtæst om statens uddannelsesstøtte.

Forslag fra SU-rådet

I forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (slutlån, yderligere støttemuligheder ved fødsel og adoption, opfølgning af skattereformen, klageprocedure m.v.), der blev fremsat i december 1993 og vedtaget i marts 1994 (lov. nr. 189 af 21. marts 1994), blev det i bemærkningerne anført, at der skulle overvejes en mere gennemgribende ændring af klippekortsystemet. Det blev i denne forbindelse nævnt, at der – for at sikre den bedst mulige rådgivning fra interessenterne – skulle ske reorganisering af Rådet for Uddannelsesstøtten, der blev nedsat 1970 og virkede indtil juli 1992.

I Undervisningsministeriets brev af 29. marts 1994 til det nye SU-råd, der blev nedsat i februar 1994, blev rådet bedt om i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget at overveje mulige ændringer i klippekortsystemet, herunder fx indførelse af et 5-årigt klippekort til alle uanset faktisk uddannelsesvalg samt ændringer i ordningen med forsinkelsesklip og aktivitetskrav.

Rådets forslag til ændringer skulle holdes inden for givne økonomiske rammer og under hensyn til sikring af studieaktiviteten, og det blev angivet, at forslåede omlægninger burde medføre forenklinger, der i hvert fald ville opveje de problemer, som fortsatte ændringer af reglerne medfører.

Den 3. november 1994 afgav SU-rådet en udtalelse med forslag om et nyt klippekortsystem. Desuden foreslog rådet forbedringer for studerende forældre og lempelse af fribeløbsgrænserne.

Rådet angav i sin udtalelse, at grundideerne i det nuværende SU-system skal bevares: Klippekortet

(og SU til uddannelse udenfor) samt kravet om studieaktivitet.

Desuden var det rådets opfattelse, at der ikke burde gives de uddannelsessøgende mulighed for låntagning i større omfang end efter de gældende regler.

Rådet anførte, at man var opmærksom på, at de forslag, man stillede, skulle være udgiftsneutrale. Rådet mente imidlertid ikke, at udgifterne til uddannelsesstøtte kunne ansues uafhængigt af udgifterne til andre overførselsindkomster, såvel i de sociale budgetter som arbejdsrelaterede udgifter. Rådet havde på denne baggrund medtaget forslag, der indebar øgede udgifter til uddannelsesstøtte, men disse merudgifter ville efter rådets opfattelse modsvares af tilsvarende fald i udgifterne til andre overførselsindkomster.

Rådets forslag:

1. Hver uddannelsessøgende skal – ud over uddannelsesstøtte til ungdomsuddannelse uden for klippekortet – have ret til støtte inden for klippekortet i indtil 6 år til samme eller flere videregående uddannelser. En uddannelsessøgende, der begynder på en uddannelse inden for klippekortet, skal som udgangspunkt have stipendium og studielån i et antal månedlige rater (klip), der svarer til uddannelsens længde. (Dette svarer til de gældende regler.) Hertil lægges et års ekstra klip. Disse ekstra klip erstatter de nuværende forsinkelsesklip, der bortfalder.

Der skal fortsat stilles krav om studieaktivitet, når den uddannelsessøgende får uddannelsesstøtte inden for klippekortet, men »i-takt«-kravet lempes. Den uddannelsessøgende skal kunne være indtil et år forsinket i forhold til studieordningen, uden at støtten af den grund bortfalder. Den uddannelsessøgende skal også fortsat kunne vælge et langsommere studietempo ved at fravælge og opspare månedlige klip.

Aktivitetskontrollen kan gennemføres ved en enkel maskinel kontrol af, at den uddannelsessøgende ikke er mere end 12 måneder »ude af takt«, når studieplan og støtteforbrug sammenlignes.